

Men der var ingen, som blev narret, og det ærede Medlem mindst af alle, vi vidste meget godt, at det var ikke tilfræffelig. Nu kommer det altsaa frem, at der er alle disse Mangler, som fremhæves her i Motiverne — paa en aldeles overbevisende Maade, forekommer det mig; og efter det Foredrag, vi nu have hørt af det ærede Medlem for Holbæk Amt (Lunn), saa indse vi, at det meste af, hvad den højtærede Minister her har bragt frem, vistnok er fortræffeligt. Jeg vil i Modsetning til det ærede Medlem, som nu satte sig, sige den højtærede Minister og hans Jærnbaneembedsmænd Tak for, at de, naar de ere komne til den Erkendelse, at det, der blev staaet fast i 1894, var daarligt og utilstræffeligt, og at man den Gang kom ind paa et i Virkeligheden ødfelt Anlæg, som man bør gøre om med langt større Beføstninger, — saa komme i Tide aabent og ærligt til Rigsdagen og sige: Det gaar ikke an, lad os ikke gaa videre paa denne Vej, men lad os i Tide gøre disse Forandringer, som ere nødvendige; saa bliver det hele billigere, og saa bliver det smukt og fornuftigt, og det er dog det, det kommer an paa. Og al den Tale om disse Aftaler, der ere trufne, hører intetsteds hjemme. Som jeg begyndte med at sige: Det, det kommer an paa, er at saa disse Forhold velordnede; ere de fornuftig ordnede i dette Forslag, saa skulle vi vedtage det, og saa gaar jeg ud fra, at heller ikke de Herrer, som ikke netop ere Repræsentanter for Kjøbenhavn, ville nægte en fornuftig Ordning, fordi den maatte nærmest kommer Kjøbenhavnerne til gode. Thi vi kunne ikke her i Kjøbenhavn finde os i, at vore Jærnbaneforhold ere saaledes, at det er forbundet med den største Gene og Besvær for hele Godstrafikken og hele det Handelsliv, som skal føres her i Kjøbenhavn, — ja endogsaa i høj Grad forbundet med Fare for Liv og Lemmer, ogsaa for de Herrer Rigsdagsmænd, som dog af og til komme til Kjøbenhavn. — Man taler saa meget om de store Udgifter, der ere forbundne dermed. Jeg har ladet mig sige, at naar man vil se hen til, hvad der har maattet bevilges til Jærnbaneforholdenes Ordning i Byer, der omtrent ere paa Kjøbenhavns Størrelse, f. Eks. i Tyskland, saa overstiger det mange Gange alt, hvad der her er Tale om. Der er sagt mig fra kompetent Side, at f. Eks. Ordningen af Jærnbaneforholdene i Dresden, som nok staaar paa i Djeblilket, vil koste 50 Mill. Mark, og Forholdenes Ordning i Frankfurt, Köln, Bremen have medført en Beføstning, der langt, langt overstiger det, der her er Tale om. Man maa ikke vente, at den Slags Ting kan gøres billigt i et

saadant Centrum, som Kjøbenhavn er bleven for hele Danmark, for hele den danske Trafik, ja til Dels den skandinaviske Trafik. Og jeg vil sige, at selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, saa haaber jeg ikke, at de Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd ville erklære sig tilfredse; det vil jeg da ikke. Jeg har set, at der her er gjort et Skridt i den rigtige Retning, nemlig i den Retning, som blev paatalt allerede, da vi sidst havde Loven til Behandling, at vi skulle se at komme bort fra disse generende og fordærvelige Niveauoverførsler. Det er meget godt, at Gl. Køgevej, Engshavevej og Vesterfælledvej blive førte ud af Niveau, som ogsaa det ærede Medlem for Odense (Koch) fremhævede; men der er mange Veje, hvor der er langt større Trafik, og hvor Jærnbanetogene ere langt mere generende for Trafikken, saa længe disse Veje vedblive at være i Niveau. Jeg skal f. Eks. minde om Nørrebro, om Vodroffvej, hvor der mange Gange om Dagen staaar Hundreder og atter Hundreder af Passagerer, baade Fodgængere og kørende, og vente, hver Gang der kommer et Jærnbanetog forbi; at Forholdene her ikke forlængst have medført store Kalamiteter og Katastrofer, er næsten et Under. Vi have her set, hvorledes det at hæve Jærnbanerne ud af Niveau jo med stor Lethed kan naas ved Gennemføringerne af Valby Bakke, og der opnaas samtidig dermed, at man faar Fyld, som man har god Brug for. Og det er i Virkeligheden en af de Foranstaltninger, som det ærede Medlem fremstillede som det mindst nødvendige, det er noget eksstraordinært, alle de andre Forbedringer, som staa omtale i Bemærkningerne til Lovforslaget, ere i Virkeligheden langt mere paatvængende, fordi de tjene til at afhjælpe Fejl, som ere begaaede ved de tidligere Forslag.

Saa, jeg skal derfor slutte med at takke den ærede Minister, fordi han i Tide gør det, som vil være absolut nødvendigt, og derved rimeligvis sparer Statskassen for en meget betydelig Udgift, og arbejder henimod det Maal, som jo i Virkeligheden maa staa for os alle som det, der skal opnaas i denne Sag, nemlig at staffe en fornuftig og hensigtsmæssig Ordning af Jærnbaneforholdene her ved Kjøbenhavn.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det er selvfølgelig ikke med behagelige Følelser, at jeg er gaaet til at fremsætte dette Forslag for det høje Ting. Det er noget, som enhver vil kunne sige sig selv, at det er en i højeste Grad præker Sag at komme med Forslag til en saa stor Efterbevilling som den, der her er Spørgsmaal om. Af